

Atatürk'e Saldırmanın Dayanılmaz Alçaklığı!

Bugün Mustafa Kemal Atatürk'e ve ailesine en galiz ifadelerle saldıran çetenin kökleri 21 Kasım 1911 yılında Mutedil Hürriyetperveran ve Ahrar fırkalarının birleşmesiyle kurulan Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na (HİF) uzanmaktadır.

İngilizlerin destekleriyle kurulan fırka, kendisini var eden ve 1902'den beri faaliyet gösteren Teşebbüsü Şahsi Ademi Merkezîyetçilik Cemiyeti ile birlikte, etnik sorunlar yaşayan Osmanlı topraklarında örgütlenmeye çalıştı ve Ermeniler başta olmak üzere çeşitli azınlık topluluklarından destek buldu.

HİFçiler 13 Haziran 1913'te İttihatçılarının desteklediği, ancak yansız bir siyaset izleyen Mahmut Şevket Paşa'yı öldürdüler. Cinayette yer alan HİF üyelerinden bir bölümü idam edildi, bir bölümü Sinop Cezaevi'ne kondu, bir bölümü de yurtdışına kaçtı. Fırka dağıldı.

Birinci Dünya Savaşı sonrası İttihat ve Terakki Partisi kapanınca yeniden ortaya çıktı.

Fırkanın kuruluşu 22 Ocak 1919'da yayımlanan bir bildiriyle duyuruldu. Fırkanın ilk işi, "ittihatçı işi" saydıkları "Müdafaa-i Hukuk hareketini önlemek için" girişimlerde bulunmak oldu. İngiltere desteğiyle büyük paralar harcayarak, milli mücadeleye karşı ayaklanmalar düzenlediler. Ulusal bağımsızlık savaşı verenler onlara göre "yeni Celaliler"di. Ulusal kurtuluşçularla "Kemaliler" diyerek alay ediyorlardı.

Refik Halit'in (Karay) 1920'de yazdıklarına bir göz atalım: "Bizim için tutulacak tek yol, tek kurtuluş yolu Mütareke'den (Mondros) hemen sonra İngiltere ile beraber yürümek için siyasi girişimde bulunmaktı."

Bu inciler de aynı dönemde Refii Cevat'tan (Ulunay):

"Yunanlılar, silah omuzda bütün Anadolu'yu baştan başa kat edecekler... Bu serseriler (Türk ordusu) karşılarında muntazam bir kuvvet gördüklerinde çil yavrusu gibi dağıldılar... Görüyoruz ki Yunanistan kısa bir süre içinde çapulcuları (Kurtuluş savaşçılarını) tamamen ortadan kaldıracaktır".

HİF, ilk genel başkanları Damat Ferit'in Kurtuluş Savaşı süresince İstanbul'da kurduğu beş hükümete de nazır/bakan verdi. Mütareke döneminin "işbirlikçi" iktidar partisiydi.

Sevr Antlaşması'nın görüşüldüğü Saltanat Şûrası'nın hemen tüm üyeleri İtilafçı idi.

Sevr'in kabul edilmesi de bu şûrada karar verildi ve onaylandı.

İtilafçıların hiçbir öngörüsü doğrulanmadı. Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Savaşı zaferle sonuçlandı, işgalci Yunan ordusu 9 Eylül 1922'de İzmir'den denize döküldü. 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet kuruldu. Aydınlanma süreci başladı. Laik, demokratik, sosyal hukuk devletinin temelleri atıldı. Türkiye Cumhuriyeti her alanda kendi kurumlarını kurduca güçlenmeye başladı.

Hevesleri kursaklarında kalan İtilafçılar uzunca bir süre sindiler, fakat 14 Mayıs 1950 yılında Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle kafalarını kaldırdılar. Atatürk'e saldırılar başladı, her gün ülkenin dört bir yanında Atatürk büstleri, heykelleri balyozlarla parçalanıyordu. Demokrat Parti bu saldırılara önlem olarak iktidarının ilk yılında, 31 Temmuz 1951'de "Atatürk'ü Koruma Kanunu" olarak bilinen Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar hakkında 5186 sayılı kanunu çıkardı.

İtilafçı ardılları bir kez daha seslerini kesip "elverişli" günlerin gelmesini beklediler.

Elverişli gördükleri her dönemde seslerini yükselttiler. Fakat hiçbir zaman son günlerdeki gibi 1908'den 1922'ye kadar 14 yılı cephelerde savaşarak geçen Atatürk'ün özel hayatını, annesini çirkef dillerine dolayacak, iftiralara atacak kadar aşağılıklaşmamışlar, hayâsızlaşmamışlar, alçaklaşmamışlardı.

Not: Bu yazımda kısmen Metin Aydoğan'ın Hürriyet ve İtilaf Fırkası adlı kitabından yararlandım.